

BOTVIDSBYGDN

NR 1

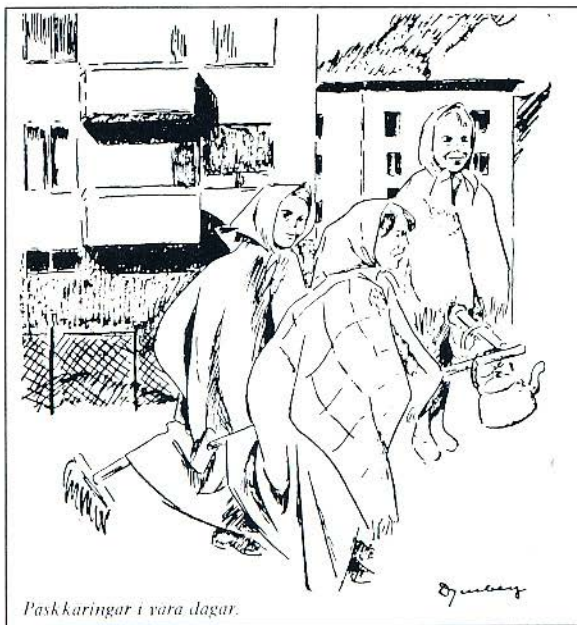
APRIL 1998

Den gamla häxtron

DEN GAMLA föreställningen om häxsabbaten kom från kontinenten, där den var känd redan på medeltiden. Dess bakgrund är ju att finna i den kristna kyrkans djävulstro. Häxorna troddes fara till Blåkulla till den Ondes sabbat på natten till skärtorsdagen och de kom åter natten till påskdagen.

Under hela denna tid iakttog man en hel del skyddsmagi. Alla redskap och grytor skulle tas in, särskilt ugnsrakan, grisslan och kvassten, som var häxornas fordon till Blåkulla.

Nordiska museet förvarar i sina samlingar en liten grupp föremål, som ger ett påtagligt exempel på den gamla häxtron. Sakerna har tillhört en värmländsk torparhustru, som år 1720 angivits av en tolvårig flicka för att hon några dagar före påsken skulle ha fört henne till Blåkulla. Det gjordes en undersökning, som ledde till att Elin och tio misstänkta av häradsrätten blev dömda och insattes på Örebro slott.

Paskkaringar i våra dagar.

Landshövding Conrad Ribbing ingrep emellertid, visade att bekännelserna framtvungits genom svält och tortyr och gav häradsrätten en skarp varning. Detta visar att

Läs fortsättning på sid. 5

Botkyrka Hembygdsgilles styrelse 1998. Från vänster: kassör Ulrika Nilsson, Lars-Gunnar Lindström, ordf. Ingrid Avelin, Arne Mattsson och Ellinor Palm. Sekreteraren Lennart Lagerstedt saknas på bilden. Foto: Ingrid Engström

Årsmöte på Trädgårdstorp

ONSDAGEN DEN 4 MARS 1998 hade Gillet årsmöte. Det var ca 35 medlemmar som hade hörsammat inbjudan. Mötet började med en tyst minut för den avlidna Gillesmedlemmen under året.

Till ordförande för mötet valdes Sune Wehlin och för att skriva årsmötesprotokollet valdes Anna Karlsson. Därefter vidtog val av styrelse och övriga funktionärer. Innan årsmötet avslutades och festligheterna började, avtackades de avgående styrelse- och kommittéfunktionärerna med en blomma, för det arbete de lagt ner under året.

Därefter flyttades borden om så att vi kunde börja med festandet. I år bjöds det på kaffe och semmeltårter, vilket smakade alldeles utmärkt.

En förteckning över de valda styrelse- och kommittéfunktionärerna hittar du på sidan 11.

BOTVIDSBYGDEN

TIDSKRIFT FÖR BOTKYRKA HEMBYGDSGILLES MEDLEMMAR

ANSVARIG UTGIVARE: Ingrid Avelin Tel. 08-771 15 12

REDAKTION: Arne Mattsson, Tel/Fax 08-530 371 16

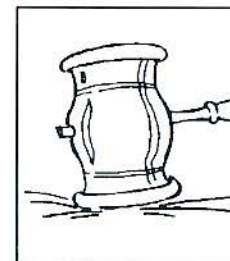
Edi Marhold, Tel. 08-778 29 45

Sista manusdag för bidrag till nr 2 1998 är den 17 september 1998

Botvidsbygden är tryckt på miljövänligt papper. Licens nr. 341 019

INGRID AVELIN, ORDFÖRANDE

Vårens aktiviteter på Trädgårdstorp

■ Vi har nu hunnit några månader på det nya året, verksamheten är i gång, årsmötet är avklarat och vi väntar bara på att den "rik-tiga" våren, med sol och värme skall infinna sig. Dock har ett av utomhusarbetena faktiskt kunnat genomföras innan ett vit snötäcke bredde ut sig över området i januari!

Arbete fattas inte, det är mycket som behöver göras och det är min förhoppning att många, såväl aktiva som passiva medlemmar, hjälper till då Trädgårdstorpsskommittén kallar till arbetshelg i slutet av april.

Under sommaren finns det tillfälle att knyta utländska kontakter. Laget från Houston i Texas firar midsommar med oss och 21-24 juli (exakt datum är ännu litet oklar) kommer ungdomar med föräldrar från Los Angeles, vid båda tillfällena behövs värdfamiljer.

Vi är inbjudna till Augsburg i Sydtykland och reser med buss den 2 juli och kommer hem den 12 juli. Hör av Dig om Du vill följa med. Mer information ser Du i rutan här bredvid.

Juniörerna skall också ut och röra på sig - till Barnlek i Ringsted, Danmark. Resan genomförs tillsammans med andra lag i Stockholm. Utöver detta har vi våra "ordinarie" fester, Valborgsmässoafton, Hembygdsgård, Midsommarfest, Spelmansträff och sommarens kaffesöndagar.

Hör av Dig och tala om när Du kan hjälpa till, även en liten stund är välkommen.

Hembygdsskommittén behöver också alster till hemsjöldstombolan.

Det är en hel del, men vi har också roligt medan vi arbetar. Om Du bara visste vad det

glädjer en arbetskommitté när någon ringer och erbjuder hjälp!

Ett stort tack till alla ni som redan är i gång, inte minst trivselkommittén som ordnade en trevlig julgransplundring för oss vuxna! ■

Tysklandsresa

Följ med oss till Sydtykland, vi är inbjudna till Augsburg i början av juli.

Vi åker buss, vilket gör att vi har möjlighet till utflykter tillsammans. Vi bor i familjer, och även om man tycker att man inte är bra på språket, vet jag att det går bra! Vi har haft dem som gäster för en del år sedan och vi har också varit där en gång tidigare. Den 2 juli startar vi och kommer hem söndagen den 12 juli. Augsburg är en gammal trevlig stad och inte långt därifrån ligger München och Alperna.

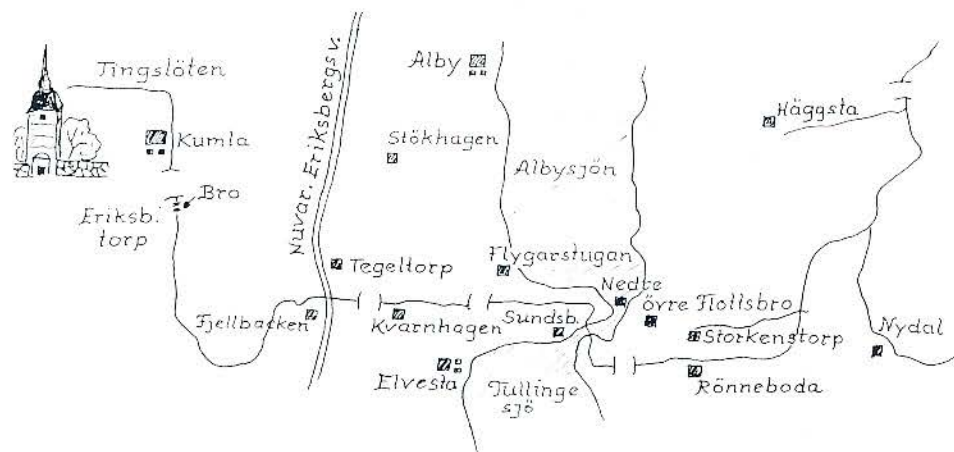
Beräknad kostnad: 2.500,-.

Hör av Dig till Ingrid Avelin.

Tel: 08-771 15 12.

Även om Du inte dansar tror jag att det finns plats.

Torpen vid Göta Landsväg

I denna artikel berättar Lars-Gunnar Lindström om de torp som ligger/låg längs Göta Landsvägs sträckning genom Botkyrka.

■ Göta Landsvägs gamla del är från 1000-talet eller kanske t.o.m. ännu äldre. Den nya delen byggdes 1663 och sträckte sig då från Botkyrka Tingsplats till Fittja Vårdshus. Vägen fortsatte söderut förbi Kumla gård över gården där ICA Maxi ligger i dag. Där finns en gammal stensatt bro kvar över den bäck, som rann ut i Albysjön söder om Alby. Göta Landsväg rundade bergen vid Eriksbergstorp, idag Eriksbergs industriområde, vek av åt öster fram till torpet Fjällbacken väster om nuvarande Eriksbergsvägen från Tumba, och fortsatte förbi torpet Tegeltorp, öster om densamma. Landsvägen korsade sedan Eriksbergsvägen precis över nuvarande gångtunneln under Eriksbergsvägen,

där hastighetsskylten 50 km/tim och skylten Alby idag står. Så fortsatte Göta Landsväg förbi torpet Kvarnhagen, som från 1816 till början på 1900-talet hette "Gastmötet". Varför namnet Gastmötet? En teori är att de olyckliga, som fördes för att dömas vid Tingsplatsen, just vid detta torp mötte de, som redan blivit dömda. De redan dömda var då på väg från tinget till fängelsehållorna vid Elvesta. Avtagsvägen från Göta Landsväg till Elvesta gick vid Gastmötet. Vi fortsätter österut och passerar vid Albysjöns sydvästra spets torpet Flygarstugan och når fram till Nedre Flottsbro, där vägen har svängt av söderut. Innan den går över åförbindelsen på flottbron, gör

vi en avstickare till Krogen Sundsberg, som låg ett hundratal meter från Göta Landsväg, vid nordöstra änden av Tullingesjön.

Åförbindelsen Tullingesjön - Albysjön, gick närmast i en rät vinkel innan AB Separator år 1901 kanaliserade förbindelsen genom en rak sträckning (den gamla ådelen finns delvis kvar, men avstängd från kanalen på både in som utlopp). När kanalen byggdes låg nedre Flottsbro för nära och flyttades från norr om till söder om kanalen. Där gör Göta Landsväg ånyo en vinkel, nu österut igen fram till Övre Flottsbro ca 200 meter fram där nuvarande skidbacken går över. Ytterligare 100 meter fram låg torpet Rönneboda, idag Rönneboda. Strax därefter går vägen norrut med tvära kurvor uppför höjden. Mitt i backen gick en avstickare ner till torpet "Storkenstorp" nuvarande campingplatsen. Storkenstorp låg mitt emot Rönneboda på andra sidan den bäckravinen som fortfarande finns kvar. Göta Landsväg fortsätter norrut till torpet Häggsta, nuvarande St Botvids kyrka, där den svänger nordost fram till Masmo, för att åter gå österut över Gömmaren=Gamla Stockholmsvägen, men då har vi redan lämnat Botkyrka bakom oss. Vi passerade sockengränsen strax innan Masmo och nuvarande Huddinge-Fittjävägen (ungefär på gränsen Botkyrka-Huddinge låg en Kolerakyrkogård).

På backrönet ovanför Rönneboda hade Göta Landsväg även en sträckning söderut fram till Nydal, där den i en vid bäge har en sträckning mot nordost till Loviseberg. Där finns en 1000-årig runsten. Strax efter Nydal har vi passerat gränsen till Huddinge.

När det gäller fortsättningen på Göta Landsväg genom Huddinge fram till Stockholmsgränsen, håller Huddinge Hembygdsförening på med dokumentation. Dess sträckning från Huddinge till Stockholm finns i ett häfte, utgivet av Brännkyrka Hembygdsförening.

I "Botkyrka kulturmiljöprogram" utgiven av Botkyrka kommun år 1988 finns mer att läsa om Botkyrkas historia. Finns på Kommunal-kontoret, kostnad 125:-.

De torpare med familjer, som bebodde de omtalade torpen, kommer att redogöras för i senare nummer av Botvidsbygden. ■

Den gamla häxtron...

upplýsningen blivit större bland ledande personer jämfört med ett halvt sekel tidigare. De ting från denna "häxas" arsenal, som nu förvaras i Nordiska museet, har antagligen på ett avgörande sätt bidragit till den fällande domen inför häradsrätten. De kallas sedan gammalt "Kapten Elins trolltyg" och består av sex olika saker. Ett horn av nötkreatur har ett hål borrar tvärs igenom spetsen. Det kallas vanligen "Kapten Elins smörjehorn". Vidare finns en höns- eller tuppfot, där ena klon saknas, en lös björnklo, en bit av ett kranium, ett litet benstycke med inskurna hål, som skulle kunna beteckna en dödska, samt slutligen en käpp, något mer än en aln lång (en aln=ca: 60 cm), med tre uppträdda skinnbitar. Om denna käpp och skinnbitarna anger de upplýsningar, som följt med föremålen att de "skall av henne ha begagnats dels som ridhäst vid hennes Blåkullafärder dels såsom s.k mjölkhare". Dessa föremål är ju på sitt sätt unika. De har år 1864 överlämnats till Statens historiska museum från Göta hovrätt, där de väl sålunda förvarats sedan häxprocessen på 1700-talets början. Nog vittnar de på sitt sätt om en fattig människas vidskepliga försök att vinna makt över sin omgivning.

Det är också denna gamla häxtro som ligger bakom skjutningen eller påsksmällarna och påskeldarna. ■

Källa: Årets Fester av Albert Eskeröd

TACK!

Ett jättestort TACK för all uppvaktning på min födelsedag.

Hälsningar
Ann-Britt Palm

Besman lättviktig våg

■ Det är inte mycket bevänt med ens de mest genomtänkta och lätthanterliga måttssystem om man inte kan lita på att de visar rätt. I alla tider har det funnits fula fiskar som tricksat med mätverktygen för att sko sig.

Man måste alltså ha ett justeringsväsande som ser till att måtten är korrekta. Eftersom handel enligt de gamla stadslagarna bara fick utövas i städerna var det till en början stadsmyndigheternas uppgift att tillsätta "gode män" som hade att kontrollera måttens och vikternas riktighet.

På 1500-talet blandade sig kronan i leken, för skatteuppbördens skull förstas, och då fick vi de kronstämplar som skulle bekräfta måttens giltighet. "Krönta vikter" är ett ståtligt uttryck från den tiden. I samband med kontrollen stämplade justeraren kronmärken högst upp på måttkärnen så att dessa inte skulle kunna förfalskas genom att kapas av en bit. (Man får förmoda att kronstämplarna själva var tillräckligt svåra att förfalska). Av samma skäl stämplades vågvikterna i botten så att ingen ful fisk skulle kunna lätta dem genom att kapa av litet nertill.

Det påminner om Riksbankens knep från 1803 att tillverka sedlar av lägre valör i mindre format än sedlar av högre valör för att försvåra för förfalskare att göra småsedlar värdefullare än de är. Ett riktigt sorgebarn ur säkerhetssynpunkt var det gamla besmanet, den där handhållna vågen som i synnerhet

fiskhandlare använde sig av. Det bestod av en balansarm med en krok för det vägda i ena änden och en fast motvikt i den andra. Ett rörligt handtag försköts utmed armen tills vågen var i balans och då avlästes vikten på en skala mittför handtaget. Det var en behändig anordning, helt utan lösa vikter, men tyvärr sorgligt enkel att fuskas med, i synnerhet om den var tillverkat av trä. Man kunde exempelvis borra in en dold urholkning i den träklump som utgjorde motvikt och sedan hade man ett falskt besman som alltid visa-

de för hög vikt. Sådant ger billig extraför tjänst. Besmanet har därför i alla tider setts med oblidla ögon av ansvariga myndigheter. I England totalförbjöds det två gånger på medeltiden och här hemma försökte Karl IX förgäves driva igenom en bestämmelse om att endast besman av järn fick begagnas. Först 1859 blev det absolut förbjudet att använda träbesman i yrkesmässig handel. En närbesläktad våg är pyn-daren, där man har en fast upphängningspunkt och flyttbar motvikt. ■

Snyggt brutet visar vem som äter

■ På 1500-talet serverades maten i flera omgångar.

Mellan varje servering dukades bordet om: den översta vita duken som fungerat både som duk och servett togs bort.

Gästerna tog en paus under omdukningen och kunde när de kom tillbaka fråga: vad är nu på tapeten?

Tapet var den stadiga vävda duk som låg över det fint dukade bordet. Den vita duken lades ovanpå.

Bordduken användes som servett ända från medeltiden. Men i antikens Rom hade man två servetter, en om halsen för att inte kläderna skulle kladdas ner, och en för att torka fingrarna med - man åt med händerna.

Föregångare till servetten är handklädet som man torkade händerna på efter att den obligatoriska och rituella handtvätten innan man gick till bords. Man kunde också få en servett fuktad med varmt vatten och parfymerad för att torka händerna med i stället för tvagningen: att bli mottagen med varma servetter var en artighet som alltså förr hade motsatt innebörd mot dagens talesätt.

På sen medeltid lades servetten på vänster arm eller vänster axel under måltiden. 1800-talets etikett föreskrev att servetten skulle läggas i knät (vilket ännu gäller, servetten ska aldrig ligga kvar på bordet under måltiden). Den kloke Brillat-Svarin tyckte inte att detta moderna bruk var praktiskt, det gamla sättet att knyta servetten runt halsen var förständigare.

På 1930-talet var det viktigt att inte veckla ut servetten då den lades i knät. Det ansågs som god ton att ha servetten

kvar i mangelsveckan. Men den som efter avslutad måltid lägger tillbaka servetten på bordet i den ursprungliga brytningen har inte rätt sätt, servetten ska läggas lite slarvigt hopvikt. Därmed visar gästen för värdfolket sin vetenskap att servetten inte kommer till användning utan mellanliggande tvätt. Och stärkning, för den delen, en stärkt och hårdmanglad linnenervett är nog den som är lättast att bryta.

Kungligheter har än i dessa dagar servetter under sina kuvert vid officiella middagar: en kvarleva från förr då högre status markerades med att man som förnäm gäst satt vid eget bord. Servettdelen närmast bordskanten veckas i respektive ände som en liten solfjäder, ett extra "staket" för att skilja kunglig dukning från övriga gästers. Vid måltidens början viks de båda små solfjädrarna ner.

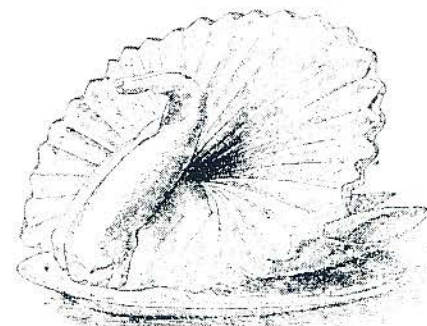
Servettens brytning är sannolikt ett påfund från 1500-talets Italien medförd till Paris

av Katarina av Medici som år 1533 gifte sig med sedermera Henrik II av Frankrike. Deras förlovningsdukning hade en bordsdekoration i form av djur och träd som en jaktscen, gjord av vikt linne och socker.

Från Sverige skickade Magnus Gabriel De la Gardie i mitten av 1600-talet sin tafeltäckare till Paris för att bli duktigare på att bryta servetter. Och sättet att bryta är än i dag oändliga: näckrosen, påfågeln, snäckan, biskopsmössan m.fl. Duktiga servettbrytare väljer en och samma modell för alla gäster eller bryter olika för damer respektive herrar - eller väljer en personlig brytning för var och en av gästerna.

Fina servetter tvättas bäst i ett stort kar med neutralt tvättmedel, ingen vridning, försiktig sköljning, kallmangling.

Pappersservettens framgång är helt förstabelig, då pappersservetter aldrig är särskilt eleganta när de bryts. ■

Böcker om servettbrytning var vanliga förr. En sådan utkommen år 1891 visar nog hur påfågeln åstadkoms.

Ann-Britt och Ellinor har åkt på en blåsning.
Foto: Ingrid Avelin

JULGRANSPLUNDRING

En snöig januarikväll träffades ett 40-tal gillare på Trädgårdstorp för att ha julgransplundring.

När vi kom fick vi bål och chips som man doppade i en stark men god sås, sen blev det Mexikansk mat - Tacos med många goda tillbehör, även Tequila, vin och öl. Det är så trevligt med plockmat, för då hinner man prata och umgås.

Efter middagen blev det lekar och dans kring granen. När alla var rödblommiga och glädjen stod högt i tak kastades granen ut. Efter det fick vi godispåsar, det blev lite mer dans till Eskils musik.

Vid 23.30 bröt vi upp efter en jättetrevlig kväll. Vi vandrade hemåt i två decimeter nysnö, det var så otroligt vackert.

Ett jättestort TACK och många kramar till Trivselkommittén.

Hoppas det kan bli en tradition att ha julgransplundring!

Bakom pennan: Ann-Britt o. Bror

TACK!

Ett hjärtligt tack för all
uppvakning på min 70-årsdag

Kristina Szykier

Några ordspråk och talesätt från förr

Magra kalvar glömma springa.

Ett gammalt ordspråk, betecknande, att då man är hungrig förgår all lust att dansa.

Hustrun äter när hon vill och vad hon vill: men bonden vad han får och när han får. Med detta gamla talesätt förstås, att ehuru mannen skaffar maten till huset, beror det likväl på hustrun när och vad mat han får.

Vad du är svart, sade kitteln till grytan.

Ett gammalt ordspråk varmed betecknas, att man förebrår andra för de fel man själv har.

Vad hjälper att kistorna äro fulla, när den onde har nyckeln.

Ett ordspråk, betecknande att ägodelar icke gagna till något om de användas illa.

Mycket skrik och lite ull, sa gumman när hon klippte grisen.

Du är stor i orden men liten i ullen, sa gumman till grisen.

Vore jag inte så rynkig, krokig och utvärkt, skulle jag se både ung och fager ut, sa gumman när hon såg sig i spegeln.

Saxat ur Botvidsbygden 3/1986

Entréstugans historia

berättat av Kajsa Tengné

REPRISEN

■ För några år sedan kunde man i ett nummer av Botvidsbygden (1980:4) läsa om de byggnader som förts till Trädgårdstorp område. Kanske var det bara jag som i den beskrivningen saknade en stuga. Det var den som nu står vid ingången till området. Kulturhistoriskt märkvärdig är den förstås inte, så jag vill gärna lägga ett ord för den lilla röda entréstugan. Detta känns särskilt angeläget för mig, när den en gång varit vår lekstuga, tillkommen för många år sedan.

Under åren 1922-23 byggde min far, Valdemar Sand, den villa vid Ostanvägen 9, som skulle bli mitt barndomshem och dit jag med min familj efter ett antal år i stadslägenhet återvände för drygt 12 år sedan. Det var nog av villabyggets överblivna bräder, som det kom att bli en lekstuga åt oss barn.

Vid fönstret hade mamma hängt upp ljusa gardiner, och stugan var möblerad med pinnsoffa och trästolar, och på ett rangligt bord hade vi blommor i en då kasserad men nu uppskattad jugendvas.

Av foton från de första åren ser man, att stugan placerats först på ett ställe på tomten men sedan flyttats till en annan plats, där sedan vi grannbarn och kusiner kom att leka under många år. Vissa spår av lekarna finns nog kvar: på väggen över dockornas sovplatser skrev vi deras namn, som kanske står där ännu!

En tid kunde man vistas "en trappa upp" i stugan: pappa lade bräder under taket och lastade upp hö, och vi barn hade t.o.m planer på att övernatta där. Men det var stickigt och mygigt däruppe, så övervakningen blev något kortvarig.

Med tiden kom vi förstås att använda stugan mindre, men den skulle komma att göra tjänst på annat ställe - fast på helt annat sätt. Den plats där jag först upplevde midsommarens dans och lekar var vid den röda småskolan på ängen, där Eklidsskolan nu står. Men det var väl i början av 1930-talet

som firandet flyttades över till fastighetsägarföreningens tomt i kvarteret Solliden - mitt album berättar om ett spel (det var Blomsterfesten i täppan), som utfördes av oss barn år 1933. Där firades midsommaren under många år, och platsen försågs undan för undan med nödvändiga byggnader och med dansbana. Småningom behövdes också någon anordning för läskedrycksservering. Då flyttades med vårt samtycke vår lekstuga dit ner till festplatsen, som den allmänt hette, och den placerades mitt emot dansbanan med ena långsidan intill staketet mot vägen. På den andra långväggen gjordes en öppning med en utfällbar lucka, som fungerade som af-färdsdisk. Där kunde festdeltagarna köpa läsk, som dracks ur glas: sen måste vi ungdomar motvilligt turas om vid diskbaljan!

Någon bild av stugan på festplatsen känner jag inte till att det finns.

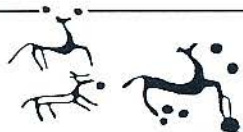
Vilket år midsommarsfirandet på den platsen slutade och när det började vid Trädgårdstorp, har jag inte klart för mig, för mot slutet av 40-talet började jag i ett folkdanslag inne i stan, och där träffade jag Jan, min man, och sedan blev det varje år midsommarsfirande på annan ort.

Att vår lilla stuga hade bytt ägare - från TFF till Gillet - och flyttade över till tomten vid Trädgårdstorp, kunde vi se vid våra söndagsvandringar och vid de fester där, som vi hade möjlighet att komma till. Från början var den ju placerad uppe bland de andra byggnaderna och stånden men blev väl ganska snart flyttad ner till ingången till området.

De delar som varit målade i vitt har ju i stället fått brun färg, och det är välbättre ur underhållssynpunkt. Och underhållas behöver den nog, då den nu är över 60 år gammal!

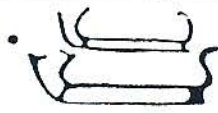
För besökare vid Trädgårdstorp står den väl där som vilket skjul som helst. Men nog har den stugan också sin historia! ■

Entréstugan blev grunden för valborgselden 1997, pga att den var i dåligt skick. Red.

ARKEOLOGI

Aktuell arkeologi i Botkyrka

■ Det byggs inte så mycket i kommunen numera, men ändå berörs en och annan fornlämning av någon typ av exploatering. Jag skall här nämna något om vad som hänt och vad som är på gång.

Först Tullinge, där man nyligen invigt det nya "älderdomshemmet" på gamla festplatstomten vid Eklidsskolan. Här ligger ett gravfält som egentligen skulle undersökas och tas bort. Nu fick det ligga kvar i björkbacken bakom huset. En av gravarna måste undersökas och i denna fann man ett fynd som kunde dateras till 400-500-talet.

Vid Eriksberg i norra Botkyrka undersöktes för ett par år sedan ett 10-tal gravar som troligen hört till den gamla gården Kumla. Här fanns både brandgravar och skelettgravar som kunde dateras till vikingatid. Orsaken till denna utgrävning var att S:t Botvids väg skulle breddas.

Ganska nära denna plats, nämligen vid korsningen Hågelbyleden/Segersbyvägen blir det kanske en utgrävning i sommar. Det är en stensättning från äldre järnålder som ligger i vägen för ett nytt hus.

Ett annat område som kanske skall byggas ut är Loviseberg mellan Hamra gård och brandstationen. Här har man gjort en arkeologisk utredning. Det innebär att man gör en noggrann inventering efter fornlämningar. Det man fann var ett par torpgrunder, en äldre vägsträckning samt en förmodad boplatz.

En annan liten upptäckt värd att nämna är att en uppmärksam "söndagsflanör" nu i februari fann en stenxyxa på en åker ovanför Harbrostugan.

Ja, detta var några nyheter från Botkyrkas forntidsvärld. ■

Sven-Gunnar Broström

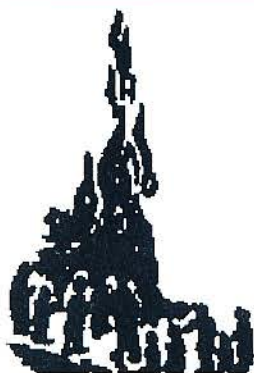

KALLELSE

TISDAGEN DEN 21 APRIL KL. 19.30 är det dags för årets första kvartalsmöte på Trädgårdstorp.

Det är här Du kan framföra dina synpunkter på och förslag till Gillets verksamhet.

Dagordning till kvartalsmötet finns med som bilaga på separat blad.

VÄLKOMMEN ATT FIRA VALBORGSMÄSSOAFTON PÅ TRÄDGÅRDSTORP.

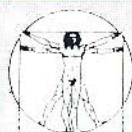
Traditionsenligt kommer vi även i år att fira Valborg på Trädgårdstorp. Vi tänder brasan c:a kl. 20.00. Kaffeserveringen är öppen.

Styrelsens och kommittéernas sammansättning 1998

ORDFÖRANDE:	Ingrid Avelin
SEKRETERARE:	Lennart Lagerstedt
KASSÖR:	Ulrika Nilsson
VICE ORDFÖRANDE:	Ellinor Palm
VICE SEKRETERARE::	Vakant tills vidare
STYR.SUPPLEANTER:	Lars-Gunnar Lindström, Arne Mattsson
REVISORER:	Bodil Nordström, Jan Olov Carlsson
REV.SUPPLEANTER:	Els-Britt Sellin, Arne Eriksson

KOMMITTÉERNA

DANS & MUSIK Torbjörn Palm Ulf Bölja	HEMBYGDSKOMMITTÉ Ingrid Engström Eva Sandin Gunborg Eriksson Ingegerd Lindström Lars-Gunnar Lindström	PRESSOMBUD Ellinor Palm Arne Mattsson
BARN & UNGDOM Ingrid Avelin Lars-Erik Hultman	TRÄDGÅRDSTORPS- KOMMITTÉ Hans Jägare Birger Sjöberg Christer Bolander Johan Ax	OMBUD TILL STOCKHOLMS DISTRIKT Ingrid Avelin Lennart Lagerstedt Ulrika Nilsson Ellinor Palm Arne Mattsson
SLÖJDSEKTION Siv Johansson Ann-Mari Asterhag	DRÄKTRÅD Elsie Karsbrink Britt-Inger Hultman	FÖRTJÄNSTTECKEN- KOMMITTÉ Torbjörn Palm Britt-Inger Hultman Lars Ax samt 3 från styrelsen
ARKIVARIER Sven-Gunnar Broström Ingrid Engström	BYGGNADSKOMMITTÉ Ellinor Palm Ulrika Nilsson Lennart Lagerstedt Hans Jägare Arne Eriksson	VALBEREDNING Ann-Britt Palm Bodil Nordström Jan Olov Carlsson
RED.BOTVIDSBYGDEN Arne Mattsson Edi Marhold	TRIVSELKOMMITTÉ Barbro Bolander Märit Eriksson	

TULLINGE FRISKCENTER

Sjukgymnastik • Massage
Akupunktur • Sekvensträning
Vattengymnastik

VÄLKOMNA!

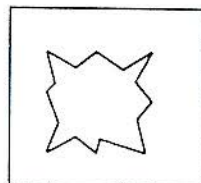
Misia Fredricson • Gunilla Gavell-Mohlin
Leg. sjukgymnast Massage terapeut

Sadelmakarvägen 6 n.pl.

Tel: 778 88 20

GLASMÄSTAREN I TUMBA AB

JORMA JOULAMO

Tel: 08-710 24 90

JOURTEL:

08-530 327 98 el. 778 80 75

GYNNA VÅRA ANNONSÖRER!

DROP IN!

Vi klipper hela familjen!

**CHRISTINAS
HERRKLIPP**

Segersjövägen 16 - Uttran

Tel: 08-530 339 70

Tullinge Järn & Trädgårdsmaskiner AB

Försäljning, Service.
Uthyrning och
Reservdelar av
Trädgårdsmaskiner,
Motorsågar, Mopeder
och Snöslungor.

Hantverksbyn i Tullinge
Sadelmakarvägen 9
(Botkyrka Hantverksby)

Tel: 778 87 50